

..... SLOVO STAROSTY

Vážení občané,

rok 2011 se úspěšně rozjíždí a nás všechny čekají dny plné práce.

Probíhající přestavba kina na společenský sál, plánovaná rekonstrukce domu čp. 20, zateplení a fasáda Mateřské školy Předonín, to vše je z hlediska organizačního a finančního velmi náročné. A je to jen malý výčet toho, co nás čeká. Nesmíme opomenout ani zcela běžné věci související s řádným chodem všech částí naší obce.

Přeji Vám všem dny plné úsměvů a vzájemné tolerance, tolik potřebné v době, kdy na nás doléhají škrty finančních toků ze všech stran. Je jenom na nás, zda se bude dařit či nikoli. Za zastupitelstvo obce snad mohu slíbit, že konstruktivní a slušné jednání bude zárukou dalšího rozvoje naší obce.

Alexander Suchý, starosta

Obec Bechlín, pohled směřující od jihu.

*Patrné jsou změny ve výstavbě i ve vzhledu obce za několik desetiletí.
Staří odcházejí, mladí přicházejí, ale obec zůstává, obec, která je naším domovem.*

Zpráva z veřejného zasedání zastupitelstva obce

Poslední zasedání zastupitelstva obce v roce 2010 přineslo opět řadu nových posunů. Zastupitelé se sešli 15. prosince v Klubu Bechlín v počtu osmi členů. Věnovali se zejména otázkám územního plánování, financí a dlouhodobému výhledu rozvoje obce na období tří let.

Z důvodu probíhající změny územního plánu obce Bechlín byl určen zastupitel pro územní plánování, který bude spolupracovat s Úřadem územního plánování v Roudnici nad Labem. K této práci byl pověřen starosta obce Alexander Suchý.

Dalšími důležitými body jednání bylo schválení rozpočtových opatření a rozpočtového provizoria pro rok 2011. Do doby schválení rozpočtu obce pro rok 2011 bude obec hospodařit podle rozpočtového provizoria. To bylo navrženo vyrovnaně a vychází ze současného stavu obecní pokladny. Schváleno bylo po diskusi se zastupitelem Mgr. Janem Drobným sedmi z osmi přítomných zastupitelů.

Zastupitelstvo obce dále schválilo uzavření dohody s Úřadem práce Litoměřice na vytvoření pracovních míst VPP pro letošní rok.

Odsouhlaseno bylo také prodloužení smlouvy na ostrahu v obci. Na pořádek v Bechlíně, Předoníně a na Benzinově budou podle této smlouvy minimálně po dobu prvního pololetí i nadále dohlížet hlídači se psy.

Dále zastupitelé schválili přijetí sponzorského daru pro Mateřskou školu v Bechlíně.

V diskusi se hovořilo o výstavbě fotovoltaické elektrárny na pískovně v Předoníně. Starosta obce byl požádán, aby zjistil, zda vedení kabelové přípojky k této elektrárně nezasahuje do obecních pozemků.

Zdeňka Studená

Celé znění zápisu je k dispozici na úřední desce obecního úřadu, na www.bechlin.cz a včetně příloh v kanceláři obecního úřadu.

Knihovna v roce 2010

Minulý rok byl v obecní knihovně úspěšný. Po dohodě s ředitelkou bechlínské školy nás postupně po třídách navštívili žáci i s pedagogy. Prohlédli si knihovnu, dětské i naučné knihy a po besedě s knihovnicí se přihlásilo 10 dětských čtenářů, kteří si knihy pravidelně půjčují.

V roce 2010 jsme získali celkem 294 knih. Ze 127 evidovaných knih bylo 63 nově zakoupených a 64 darovaných. 167 starších darovaných knih bylo zařazeno mezi neevidované. Nyní Vám tedy můžeme nabídnout cca 2 500 knih různých žánrů. Vypůjčit si můžete beletrii, detektivky, encyklopedie, kuchařky, literaturu historickou i naučnou a mnoho dalších.

V současné době má knihovna 70 čtenářů, v loňském roce pravidelně navštěvovalo naši knihovnu 30 z nich. Velice rádi přivítáme i další spoluobčany jako naše čtenáře.

Těšíme se na Vaši návštěvu každé pondělí od 15.30 do 16.30 hodin.

Miluš Dvořáková, Jana Pixová, knihovnice Místní knihovny Bechlín

Sokolovna, kino, společenský sál – historie jedné budovy

V roce 1961 započala kompletní přestavba tehdejší sokolovny na širokoúhlé kino. Původní sokolovna byla dle záznamů v obecní kronice postavena v roce 1920 na pozemku zakoupeném od p. Lobkovice.

Celá rekonstrukce probíhala společnými silami MNV Bechlín a JZD Bechlín. Velké procento prací bylo vykonáváno brigádně našimi občany, zakázky pro odborné práce zajišťoval tehdejší místní národní výbor. Z pohledu dnešních cenových relací se zdají

záznamy o cenách materiálů či odvedené práce zcela směšné. Samozřejmě nemá význam srovnávat, protože tehdejší rekonstrukce byla pro obecní rozpočet stejně finančně náročná jako pro nás dnes. Mnoho pamětníků by mi jistě dalo za pravdu. Budova sloužila do devadesátých let minulého století jako kino, a ve své době i jako stánek ochotnického divadelnictví na podřipsku.

Padesátiletá historie kina Bechlín se nadobro uzavřela v roce letošním – 2011, kdy došlo k úplné likvidaci kinosálu. Po složitých jednáních s Obcí sokolskou se podařilo vyřešit majetkové vztahy a obec mohla přistoupit k celkové přestavbě dnes již bývalého kina na kulturní zařízení. Podle projektové dokumentace vznikne nový společenský sál pro 140 návštěvníků s plným barovým a sociálním vybavením, samozřejmě s bezbariérovým přístupem.

Projektovou dokumentaci zpracovala firma Tova Roudnice nad Labem a v řádném výběrovém řízení zajištěném inženýrskou organizací ISA Teplice zvítězila stavební firma Smola Litoměřice.

Do konce loňského roku se podařilo dokončit střechu nad přístavbou a vyměnit část oken. V současné době probíhají náročné bourací práce a příprava na nové rozvody vody, kanalizace, plynu a elektrické energie. Každý týden jsou uskutečňovány kontrolní schůzky s dodavatelem pro co nejkvalitnější koordinaci prací a upřesnění dalšího postupu.

Přestavba kina je pro letošní rok stěžejním úkolem obce. Společenský sál, který vznikne, by měl být výrazným oživením společenského a kulturního života v naší obci.

Alexander Suchý, starosta obce

Bechelští legionáři

Ve své kronice Vít Jeník píše:

Mezi zápisem běžným, snažil jsem se dovědět něco od našich legionářů, aby v upomínku na jejich odboj mohl učinit záznam, o jejich poznacích, bojích, i cestách kolem světa.

V naší obci byli tito legionáři:

Emil Kolář

pocházel z Mětěše zemřel 7/6 1929 sloužil u 5. pluku Masaryk stár asi 35 let.

Václav Šustr

rodem z Předonína obchodník v Bechlíně zemřel 23/8 1929 ve stáří 38 let sloužil u II. baterie těžkého dělostřelectva šikovatel.

Antonín Stach

z Bechlína rozený 28/9 1892 nyní rolník Radouň sloužil u IV. baterie v hodnosti šikovatele. Prodělal bitvu u Zborova.

Adolf Šašek

nar. 29/10 1893 z Bechlína zemřel asi v roce 1930 a nikdo zde nezůstal kdo by o něm mohl něco říci.

Antonín Horáček

narozený r. 1879 sloužil u 30. zeměbranceckého pluku rakouského. Prodělal okupaci Bosny a Hercegoviny a v roce 1914 nastoupil službu vojenskou hned první výzvou. Do zajetí dostal se v říjnu t.r. mezi Radimí a Jaroslavou na řece Samu. Právě o štědrý den došel místa určení v gubernii Tobolsk kde pracoval v lese. Do legií vstoupil v dubnu 1918 do strážné roty č. II. jejímž velitelem byl kapitán Lacina. Nejtěžší boje prodělal v Tomsku. Do Vladivostoku přijel v květnu r. 1920, 10. června sedal na loď „Edelin“, do Terstu přijel po plavbě 64 dny trvajících. 10. srpna byl již v Českých Budějovicích, odkud se rozjížděli domů.

Václav Pardubský

narozen 15/8 1894 v Straškově odveden 16. října 1914 nastoupil vojenskou službu 26. října t.r. u 42. pluku v Terezíně. Na bojiště odjel 15. března 1915 ku průsmyku Užovskému. Po pádu Přemyslu 22. března celá ruska moc vrhla se proti průsmyku byl zajat 8. dubna se 1200 kamarády. 14 dnů šli pěšky do Sokolov, odtud vlakem do Kyjeva dále jel 3 dny do Taškentu, kde byl 4 měsíce v nemocnici. 6. srpna jel 20 dnů vlakem do Saratova, kde byl 2 měsíce na hospodářské práci. Ze Saratova do Kazaně kde dělal v lese dříví pro stát. Z Kazaně na Sizran kde pracoval v továrně zedničinu. Vstoupil do zahraniční organizace 1 rubl měsíčně příspěvek. Továrna na hřebíky a drát. Na legitimaci se volně pohyboval a s domácím obyvatelstvem dobře vycházel. Po svržení cara za vlády Kerenského jsou časté a bouřlivé schůze, kde začínají agitovat bolševici. Když byl vypuštěn líh z lihovaru následkem zákona proti kořalce obsadili kozáci okolí lihovaru, ale když počal lih téci, seskákali s koní lehli na zem a pili nedbajíce že lih protéká po pěšinách ve sněhu i skrze koňské bulky. Vojsko každou hodinu bylo měněno poněvadž za hodinu nikdo neudržel se na nohách. Tři dny trvalo než veškeré zásoby vytekli a týden bylo celé město opilé. Volali stále „Lepší smrt než poběda“. V červnu jde 50 dobrovolců z organizace do legií slavně doprovází je ruské vojsko na nádraží, a dámy jim dávají prapor. Od začátku 18. tého roku projíždí městem naši legionáři směrem Vladivostok V květnu přijel doplňovací pluk I. divise, do kterého všichni z organizace se přihlásili a utvořen 9. pluk Karla Havlíčka. 9. pluk se probíjí k Ufě kterou dobil 6. července 1918, kde se spojil se třetím plukem, který šel od Uralu naproti přes Saratov - Samaru - Simbirsk - Kazaň za velení plukovníka Čečka. Velitel 9. pluku Petřík odtud

zase ustupovali za stálých bojů až do Aksakova kde se dověděl o smrti plukovníka Švece. Prohlášení naší samostatnosti jej stihlo 8. června 1920 na lodi „Protecilans“ ve Vladivostoku odkud odjel 8. února 1920 v 8 1/2 hod. ráno. Na lodi byl pluk č. 9 č. 3 a jedna rota strojní roty celkem 2704 mužů. Do Kanady přijeli do přístavu Wankover 21. června v poledne. Po pevnině Pacifickou drahou přes „Skalní Hory“ Golumbiu do Winnipeg přes Manitobu do Halifaxe velkého přístavního města. Poblíž Quebec na Kanadské pláni utrlh karafiát, které tam rostou na divoko. Tam již čekal 7 - a 9. pluk jízdy na lodě i dělostřelectvo bylo tam celkem 10 000 mužů. Vojenský tábor u Quebec. Odtud jel vlakem do Nového Skotska přístav Halifaxe za 220 hodin přijeli lodi „Minekant“ do Luzhafen vlakem dále přes Bavorsko do Domažlic - Plzeň - Most, kde ukončil cestu kolem světa. 4. srpna 1920 a 15 byl propuštěn domů. Viděl dobré i zlé, ale nejsilnější důvěra v celek.

Karel Rubín

nar. 9.III.1892 v Bechlíně č.p.156 odveden r. 1913, nastoupil vojenskou službu u 9. zeměbranceckého pluku v Litoměřicích. Po vypovězení války odjel s plukem na Ruské hranice a prvního boje zúčastnil se u Komárova. Celá pěší divize ustoupila až za hranice státu Rakousko - uherského. Zde válčilo vojsko rakouské ještě bez zákopů. Drobné boje trvali až do zimy, kdy Rusové udělali silný nápor, rakušané ustoupili až do Karpat. Pluk přezimoval kolem Bardějova. 1. května 1915 německá armáda učinila průlom u Gorlice, Rusové ustoupili až za řeku San, kde se opevnili. Koncem srpna byl jeho pluk kolem Přemyšlu přes Lvov postoupil až za Kovelem do města Maňovice. Zde již byli také v zákopech. Ruské zákopy byli za řekou Štýrem u města Čatorisku, které bylo mezi okopy. Rakouské zákopy samý železobeton. Tam u Bělkova padl Bohumil Volák, a je pohřben na společném hřbitově. Divisionér Liška velel k pochodu do prava na město Kolku. Němci obsadili naše tvrdé okopy a my jsme museli dělat okopy z pytlů písku, poněvadž tam byl terén písčité a bažinatý. Rusové byli na dohození. Zde byl přidělen k oddělení strojních půšek a byl pohromadě s Václ. Dědkem z Bechlína. Dne 3. července učinili Rusové nápor, bubnová palba z děl trvala od 1. hodiny v noci, až do tří hodin odpoledne. Zákopy byli roztrženi. Při útoku zabrali Rusové přes 40 000 Rakouských vojáků i s ním. Rychlým pochodem 40 km denně šli přes Žitomír až do Kyjeva. Cesta trvala dvacet dnů, zdrava špatná mnoho úmrtí. Z Kyjeva se dostal do Onotrijevka na polní práce hraběte Tolstého bratra Lva Tolstého spisovatele. Pak pracoval v lese na panství knížete Bobrinského, kdež vstoupil do legie v prosinci 1917. U města Čerkas pod velením poručíka Pláčka utvořena Čerkaská rota. Po míru Brest - Litevském naše rota jde přes Poltavu - Bachmač, až do stanice Kuzněcka u Volhy. V Penze odevzdali zbraně následkem dohody s bolševiky, až na tři pušky na jeden železniční vůz, a zaručili se že budou odjíždět přes Vladivostok do Francie. Tuto úmluvu však bolševické oddíly složené z němců a Maďarů porušili, a útočili na bezbranné bratry. Nejprve ve stanici Marianovka, kde se bratři hájili pěsti a kamením. Zabrali opět svoje zbraně a tím začal boj o volnou cestu do Vladivostoku s bolševiky. Rota Čekaská dostala bez nehody až do Vladivostoku, kde byla přidělena k pátému pluku, který ve Vladivostoku uspořádal sokolské cvičení ze 6 sletu cvičena prostná. Rusové i Japonci s obdivem přihlíželi. Po provokaci bolševiků, kteří žádali, aby české útvary tam shromážděné vstoupili do jejich vojska, naše části pod vedením plukovníka Janu v noci na 1. květen podniklo útok na Vladivostok, dobilo skladiště zbraní a ozbrojilo se. Bylo nás tam asi 7000 skoro beze zbraně. Do večera byl Vladivostok v naší moci, a bolševici odtáhli směrem na Chabarosk, kde se jich soustředilo na 30 000. Posilou byli rozhnány, a pátý pluk šel na západ do Novonikolajevska, kde se zúčastnil mnoha těžkých bojů za mrazu až 40° v uralských pralesích. Když byla celá magistrála v našich rukou, zvolena v Omsku vláda celoruská, která byla však povalena diktátorem Kolčákem. S vládou jeho legie nesouhlasili, i byli na rozkaz Masarykův odvolávány zpět do Vladivostoku. Železničáři a kozáci stáli věrně při našich útvarech. Dne 15. prosince předána fronta Kolčákovi, a rozkazem generála Šrefanika dána generálu Gajdovi trvalá dovolená, který přešel ke Kolčákovi. Koncem dubna přijel 5 pluk do Vladivostoku a začátkem května na lodi Amerika jeli kolem Japonska Hong-kong, ostrov Borneo - Sumatra, pruplav Suez do Terstu. Začátkem července 1920 sekal již doma žito.

Jaroslav Rybák

nar. 27. ledna 1897 v Bechlíně v č.p. 154 odveden 15. června 1915 nastoupil vojenskou službu 15. října u 9. zeměbranceckého pluku v Litoměřicích. Na vánoce utekl domu, a byl honěn četníky. Poprvé na frontě byl u Kovelu. Pohromadě byli Macek Jaros. - Staňkovský Václ. - Písek Frant. - Stanislav Vlastimil. Postupně dostal se až ke Kolku, kde byl lehce raněn, a dostal se až do Krakova. Z Krakova musel zpět přes Ivangorod - Lublín až do Kovelu v ta samá místa ke Kolku. Dne 3. července po bubnové palbě zajat spolu Macek Jarosl. - Rubín Karel - Písek Frant. - Stanislav Vlast. V té bitvě padl Staňkovský. Přes Kyjev dostal se do Moskvy, Pemza, Simbirsk a Inza. Všude pracoval. 4. července 1917 vstoupil do naší armády v Kyjevě, a přidělen k 8. pluku střeleckému. Prodělal cvičení a po Brest - Litevském míru k Vladivostoku. V Penze odevzdali zbraně, a poněvadž jeli mezi prvními přijeli až do Vladivostoku. První jejich vystoupení bylo obsazení Vladivostoku po sokolském sletu. Bojoval v Nikolajevsku, kde byl u Suryšky raněn do nohy, a léčen u Amerického červeného kříže 3 neděle. Pluk dohonil u Charbinu, dále Jekaterimburk, až Olověné, která byla obsazena Bolševiky. Za prudkých bojů a tuhých mrazů dosáhli Tagia. Tam padl Tacheci z Vysoké u Mělníka. Fronta předána Kolčakovi, a jelo se zpět do Vladivostoku přes Kamyšlovo - Marynsk, kde provedli výpad na bolševiky, a do Vladivostoku přijeli s trestanci, které hlídali. Tam je předali a 26. dubna odjíždí na lodi "pres. Grant" jako 23. transport přes Honkong - Singapur - Port Laic - Kolomba na ostrově Cejlonu. Tam vystoupili na pevninu a uspořádali sokolský slet na přání „Strejce“. To byl totiž občan od Americké misse, jezdil i v bojích s nimi, a řídil zásobování. 20. června 1920 přijel do Terstu. V Terstu byli Italy zadrženy, a chtěli jim odejmout zbraně. Vlaky které pro ně přijeli odeslali zpět. Když chtěli jít pěšky, a zbraně nevydali, zastyděli se Italové, dali jejich vlaky, pro naše se telefonovalo, a až do setkání se jelo v Italských železnicích. Jeli přes Linec - Čes. Budějovice - Jihlava - Brno odkud dostal dovolenou. Na jejich lodi jel Generál Syrový. Vojenský žold dostal v roce 1927.

Josef Rot

nar. 2. července 1895 v Bechlíně č. 103, odveden v březnu r. 1915 ku 42. pluku v Terezíně. Prvních bojů zúčastnil se v Malých Karpatech. Za drobných bojů se dostal až do Počajova, odkud jel na dovolenou 12. srpna a byl doma až do vánoc. Pak přišel zpět na frontu 28. května 1916 u Lvova, do druhé linie. První byli Maďaři, kteří šli zpět. Pak se dostal až na Štýr u Berestečka, kde byl s Poláčkem a Kulouškem V. Tam padnul Smola hostinský z Račiněvsi. Dne 2. července 1916 byl zajat, pěšky až do Kyjeva. 25. července 1917 vstoupil do naší armády v Žitomíru. Každý dostal číslo, on měl 43.533 a vřáden k I. pluku 10. rota. Po Brest Litevském míru šli přes Žitomír do Kyjeva, odtud dále vlakem až do Penzi, kde je stihl rozkaz odevzdati zbraně. Dosti našich vojáků vystoupilo ze svazku pluku, nechtějíce zbraň odevzdat. Hned na to přišel 4. pluk, který již věděl, že odevzdáním zbraní je chystán podvod, zbraně neodevzdal, a řekli že je třeba zbraní a nábojů více si opatřit. Prvního boje v legiích se zúčastnil před Saratovem kde bojovali beze zbraně, jsouce napadeny. Tam též se zmocnili vojenských skladů a zbraně zabrali. Pak byl účasten všech bojů za volný průchod do Vladivostoku. 12. června 1918 povýšen na svobodníka, 12. září na desátníka. V bojích u Kuznecka ztratil svůj deník. U Mikulina byla srážka vlaků, při které zahynulo 28 legionářů. Vojenské operace vedl zde gen. Gajda maje za pobočníka plukovníka Ušjakova. Cestou po Magistrále setkal se se Stachem Ant. - Horáček Ant. - Rubín Karel - Ladislav Měšfák z Předonína - Rybák Jaros. - Šustr Václ. V Irkutsku měli sokolské cvičení a dali se fotografovat. U pluku s ním sloužil Josef Kubeš z Horních Počapel. Od Irkutsku vedli stále boje partisanské. Nejlepší službu jim dělala baterie rychlopalných děl, kterých se zmocnili u Čeljabinsk. Rusové byli dobří vojáci, inteligence zdlouhavá, nerozhodná, nejlepší organizace železničáři a Kozáci, stáli věrně při našem vojsku. Naše vojsko s občany ruskými žilo v dobrém, pořádek však tam nebyl. Zvláště ruské ženy přáli našim vojákům. Kázeň mezi prvním vojskem bolševickým se nelíšila od kázně loupeživých rot, zvláště u pluků složených z Němců a Maďarů i ze zajateckých táborů. Dne 15. dubna odjíždí v Vladivostoku na lodi „Titan“ přes Suez do Terstu, kam přijel 9. června 1920. Z Prahy dostal dovolenou, a pak sloužil ještě dále, dokud se poměry neurovnali a vlastní pluky utvořeny nebyli.

Původní text z Obecní kroniky převzala Miluše Dvořáková

Enzymy, éčka a rychlá zkáza Co možná nevíte o chlebu, který jste si koupili

Co jsou schválně nedopečené, pytle nacpané enzymy a přídatnými látkami (tzv. éčka) ve skladech a starý chléb rozemletý do těsta. Tohle všechno najdete v průměrné české pekárně. Za posledních dvacet let došlo k dramatickému úpadku kvality tradičního českého chleba. Tuzemští pekaři hromadně opustili tradiční způsob výroby a místo z kvásku, mouky a vody pecny připravují z předchystaných směsí a umrtvených průmyslových kvasů. Původní receptury se drží už jen malé procento podniků.

Chléb tak sice vypadá stále stejně jako dřív, ale tvar, barva i chuť bochníků jsou vyhnány enzymy a různými „éčkami“. Díky nim se výroba chleba zkrátila o víc než polovinu času.

„Když uberete z výroby chleba čas, ubíráte i všechny jeho kvality včetně vůně a chuti“, říká Josef Příhoda, který se na Vysoké škole chemicko-technologické věnuje výrobě chleba většinu svého života. „Dnes pekaři nahrazují čas enzymy a dalšími přídatnými látkami.“

Kromě toho, že se z chleba vytratily přirozená chuť a vůně, mnohem rychleji podléhá zkáze. Plesnivá střída není nijak výjimečná už po třech dnech. Ještě před dvaceti lety přitom potravinářské normy určovaly, že chleba musí vydržet požitelný čtyři dny. Dnes se „záruční lhůta“ u většiny chlebů smrškla na čtyřiaadvacet hodin od upečení.

„Každý chleba je dobrý, když je čerstvý. Ale jde taky o to, aby byl k jídlu ještě druhý nebo třetí den. A to už je dnes řada chlebů plesnivá anebo úplně ztvrdlá“, říká docent Josef Příhoda z VŠCHT.

Běžnou praxí je v českých pekárnách přidávání rozmočených neprodaných pecnů do nového těsta. „Starý chleba může tvořit klidně desetinu objemu toho nového“, potvrzuje Vladimír Doležal z České zemědělské univerzity.

Nijak výjimečné není ani úmyslné nedopékání chleba. Ten je pak měkčí a zákazníci jej považují za čerstvější. „Hodně lidí vybírá chleba tak, že ho ohmatají a vyberou ten měkký, protože to je pro ně synonymum čerstvého. No, a když necháte chleba místo padesáti minut péct pětáctýřicet, tak je měkčí na omak. A právě tohle někteří pekaři dělají“, vysvětluje používané postupy Jaromír Dřízal z pekařského svazu.

Pekaři s pytlí předmíchaných směsí a pecny, co plesnivějí za tři dny, ale nepředstavují jediné záporné hrdiny tohoto příběhu. Dalšími jsou supermarkety. Tlačí pekárny k co nejnižším cenám, vybírají od nich různé poplatky a smlouvami nutí pekaře k dost nevšednímu počínání. Český chléb schází na úbytě...

Týdenní nákup nacestoval 68 077 km

Kopr z Izraele, hrozinky z Chile, holandská rajčata a salát ze Španělska. Potravin z nákupu, jaký děláte každý týden, toho najezdily víc než vy za celý život. A vy si díky tomu můžete u regálů užívat svět bez ročních období. Jenže něco v tom světě je strašně špatně. Zmizela chuť, vůně a vitamíny.

Předsevzetí do nového roku ...

Poslední ráno ve starém roce přineslo nemilé překvapení. Na zastávce u obecního úřadu řada z nás objevila poházené krabice od pizzy. Dalším překvapením byla lavička natřená hořčicí. Po objevení těchto „pokladů“ si každý udělá své mínění o charakteru těch, kteří je vytvořili. Jistě jsou to chudáčci, kteří se neumí projevit jiným způsobem, než tímto.

Ale pokud se tvůrci náhodou dostali až k těmto řádkům, udělali již na sobě velký kus práce a jejich intelekt má šanci rozvíjet se lepším směrem. Stačí, když si položí otázku, zda by si tyto „poklady“ vytvořili doma v obývacím pokoji, nebo ve svém pokoji.

A pokud jsou tvůrci při čtení těchto řádků spokojeni, tak si uvědomme, že máme mezi sebou chudáčky, kteří potřebují politovat, protože neznají jinou cestu, jak se ve společnosti prosadit, či vyniknout. Takového bude těžko zajímat, jaké by to bylo, kdyby si někdo umazal kabát od hořčice. Ovšem, kdyby si kabát umazala jeho matka nebo kdokoliv z jeho rodiny, jeho „hrdost“ by nabyla jiných obrátek.

Jsou různá předsevzetí do nového roku, která si dáváme pro sebe. Zkusme si dát předsevzetí pro naši obec. Vnímejme více, kdo nám vytváří nepořádky, kazí čistotu obce, ničí věci, které slouží všem. Odstranění těchto nedostatků nás stojí prostředky, které by se daly investovat do potřebnějších záležitostí.

Dalším postřehem je využívání přístupových cest do obchodu. Vedou k němu dvě cesty, a přesto řada z nás jde cestou přímou a to přes trávník. Jsou to většinou dospělí, kteří ukazují mladší generaci, jak si krátit cestu bez ohledu na to, jak bude pošlapaný trávník. Nebo by chtěli raději další přístupovou cestu?

Zamysleme se vždy nad tím, zda bychom se takto projevovali doma na svém. Určitě ne, protože by nás to stálo úsilí dát věci zpět do pořádku. Přeci si nebudeme přidělovat práci a vydávat další peníze na obnovu.

Ano, nikdo z nás není dokonalý, každý máme co zlepšovat. Třeba předsevzetím do nového roku, který začíná na konci číslem 1 – začátek nového. Začněme si všichni více všimat, respektovat se a chránit si to, co máme. Koneckonců jde především o nás, kde a v čem žijeme a jde o naše společné peníze.

Irena Škobisová

SE SRDEČNÝM POZVÁNÍM

Dámský klub SLUNEČNICE

pořádá

v úterý 8. února 2011 od 17.00 hodin v Klubu Bechlín

přátelské posezení s MUDr. Ivanou Tylovou a zdravotní sestrou Jiřinou Bahníkovou
na téma „Naše zdraví, aneb co nás dále zajímá...“

Srdečně vás zveme do přátelského prostředí při kávě a čaji, dotazy si můžete předem připravit nebo se ptát přímo.

Na setkání se těší MUDr. Ivana Tylová a pořadatelé

Bílá zima nás nezaskočila. Díky Rychlé rotě

„Rychlá rota“ – takové označení si po letošní zimě právem zaslouží obecní služby naší obce. Neobvyklá sněhová nadílka naši rotu opravdu nezaskočila, úklid zvládala téměř nad rámec svých možností. Už před Vánoci, když začala první pořádná chumelenice, naskákala rota bez váhání do své „vzducholodi“ a oblétna všechny části naší obce. Za odvedenou práci je přede všemi členy obecních služeb hodné smekat. Vždyť málokterá obec na Litoměřicku byla uklizena lépe a rychleji. S jedním traktorem stihla Rychlá rota prolétnout všechny části obce vždy, když bylo třeba.

„Samozřejmě jsme nemohli vždy uklidit naráz všude. I my máme dané úseky, kde je nutné uklidit přednostně. Jako první vždy prohrnujeme silnici z Bechlína do Předonína, cesty kolem autobusových zastávek a mateřských škol,“ vysvětlil šéf Rychlé roty Pavel Balšánek. Ten jezdil traktorem ulicemi obce i celé noci. Jak prozradil, projet všechny ulice Bechlína, Předonína a Benzinova trvá zhruba 36 hodin.

Velký díl na úklidu obce měli samozřejmě i ostatní zaměstnanci obecních služeb. „Posypy a údržbu chodníků musíme provádět ručně, na to žádnou techniku nemáme. Chtěli bychom proto poděkovat všem občanům, kteří, ačkoliv to již není ze zákona jejich povinností, vzali do rukou nářadí a uklízeli před svými domy. Právě jejich zodpovědný přístup naší práci hodně pomohl,“ dodala Ivana Opltová.

Díky vynikající práci všech členů obecních služeb nedošlo v Bechlíně během ledových dnů k žádným vážným nehodám. Tam, kde přesto vznikly problémy, nastoupila Rychlá rota na „záchrannou akci“. Během zimy osvobodila z příkopů na území obce několik osobních automobilů a pomohla také řidičům linkových autobusů, kteří v době ledovky uvízli i s cestujícími na Vinici.

Nezbývá než říci všem těmto lidem: „Díky a těšíme se, že budete stejně akční i po zbytek zimy!“

Zdeňka Studená

..... Z KRONIKY FK BECHLÍN

Válka skutečná a fotbalová (1939 – 1945)

Léta po obsazení naší země německými vojsky a vytvoření protektorátu Čechy a Morava nebyla zcela jistě pro většinu lidí jednoduchá. Mnoho lidí se proto zeptá, proč se pokračovalo v mistrovských fotbalových soutěžích. Důvody budou nejrůznější. Němcům zpočátku vyhovovalo zdání „normálnosti“ života v protektorátu a na druhé straně i normální lidé potřebovali tu a tam utéci od těžkostí tehdejšího života k něčemu běžnému. A to mohl být i nedělní fotbalový zápas.

V r. 1939 – 1940 hrál Bechlín III. třídu, odehrál zvláštní lichý počet zápasů (celkem 39) a skončil na 5. místě tabulky při skóre 152 - 89. Do II. třídy tehdy postoupilo mužstvo S.K. Horní Beřkovice. V sezóně se zaskvěl střelec Josef Marek, který zatížil konta soupeřů 54 brankami. V následujícím roce 1941 se již podařilo našemu mužstvu první postup do II. třídy, a to z prvního místa v tabulce, kdy po šestnácti výhrách a pouze dvou prohrách uzavřel sezónu s 32 body při skvělém skóre 105 : 28. Následující roky 1942, 1943 a jaro 1944 odehráli naši fotbalisté ve II. třídě s velkým přehledem. Skončili na 9. a poté 7. místě II. třídy. Ze soupeřů té doby jmenujme mužstvo AFK Bohušovice, Třebenice, Bezděkov, AFK Cítov, Čechie Roudnice, S.K. Bříze nebo S.K. Dobříň. Na podzim roku 1944 se již nehrála oficiální pravidelná soutěž, pouze byly odehrány tzv. Podřipské hry sportovní, kde naši fotbalisté obsadili 4. místo z osmi účastníků. Na jaře r. 1945 se rozehrála podřipská soutěž deseti klubů, kdy po odehrání osmi kol – poslední zápas se uskutečnil 1.5.1945 - se v soutěži dále nepokračovalo.

Definitivní konec války v Evropě i u nás přišel o týden později, země si oddychla a hleděla vstříc „lepším časům“. Fotbalisté neměli na oddych ani pomyšlení a okamžitě po osvobození naší země se hráli jedno z prvních přátelských utkání s vojáky Rudé Armády. Vojáci hráli svižně a měli ve svém středu čtyři výborné fotbalisty, ale střelba ze samopalů jim šla lépe než ta kopačkami. Bechlín vyhrál 6 : 3.

Zdroj: www.fkbechlin.wz.cz

Kadeřnictví „PROMĚNA“

Kadeřnické služby pro dámy, pány i děti

Husovo náměstí 48, Roudnice nad Labem
Jitka Kavelková, tel. 776 844 100; 607 817 537

Sekáček

Prodej dětského a dámského secondhandu z Anglie a Německa

Libkovice pod Řípem, v budově Obecního úřadu

PO - PA

14:00-17:00 hod.

Veronika Fuksová, tel. 604 711 549
v případě nepřítomnosti volejte.

Kontakty na Obecní úřad Bechlín

Obecní úřad Bechlín

Bechlín 85

411 86 Bechlín

Tel: 416 844 000

Fax: 416 844 025

Id datové schránky: zwfatth

E-mail: ou.bechlin@tiscali.cz

Internetové stránky: www.bechlin.cz

Úřední hodiny

Pondělí 8,00 – 17,00

Úterý 8,00 – 15,00

Středa 8,00 – 17,00

Čtvrtek 8,00 – 15,00

Pátek 8,00 – 12,00

Vaše podněty, náměty, příspěvky, inzeráty, nabídky a pozvánky zasílejte přímo na e-mail ou.bechlin@tiscali.cz, případně je předejte v kanceláři obecního úřadu nebo zastupiteli obce panu Hruškovi v Předoníně.

Vydává Obec Bechlín

pro své místní části Bechlín, Předonín a Benzinov

Šéfredaktorka: Bc. Irena Škobisová

Redakční rada: Bc. Irena Škobisová, Miluše Dvořáková, Jan Hruška,

Jiří Carda, Bc. Zdena Studená

Grafické zpracování: Alena Petrásková

© Obec Bechlín

Registrováno MK ČR E 12950

